

17.08x23.65	1/2	4	עמוד	גל שבע	14/07/2023	86879920-9
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציורו - 80790						

הראשון בקריאה! מה שמרגיז ועל מה שנואב במה מרכזית לחופש ביטוי

מדור קוראים כותבים =
מכתבים למערכת "גל-שבע"
 יתקבלו בכתובת: כצנלסון 1/2 לוד
 בפקס: 08-9227733
 בדואר אלקטרוני: k_zion@walla.com
 בוואטצאפ: 050-5581521

המהות ואת תכלית השליחות של העם ולכן על כולם להתגייס להצלחת המלחמה.

משה לא נכנס לארץ המובטחת ולא ידוע מקום קבורתו:
 משה לפני מותו מנסה לכוון לאיזון המתבקש, האיזון בין עולם המעשה לעולם הרוחני שגרוץ ליציבות. רגע לפני כניסה לארץ, משה חושש ואף מפחד מדרך של רוחניות יתרי זאת לאחר שנוכח כי נדרש איזון וכי השם אמר דברו בעניין, והראיה לכך כאשר משה בעצמו כאיש ירוחו! לא נכנס לארץ המובטחת ואפילו לא ידוע מקום קבורתו וגם זה מהשם יצא הדבר, וזה כאמור בשל רוחניות יתרי. רק האיזון בין רוחניות לגשמיות תועיל ליציבות תכלית הדרך ומשמעות תורת המעשה, רק כך נבטיח את הישרדותנו.

בין השורות ניתן להבין כי בסוף הדרך, משה והארון בורחים כי לא שלטו בעם ואולי איבדו את אמון העם, כי 'הניסים הרוחניים' כבר לא עבדו יותר על העם, וכמו אז כך גם היום גדול בתהליך התפכחות... נזכיר כי כתוב על אהרון הכהן הגנוב כי "הופשט מבגדיו", וכולם מחכים שימות ואז מלבישים בחופזה את הבגד אחריו. המילים הקשות הללו כי "הופשט..." מלמדים על פעולה פיזית ואלימה, וזה גם ביטוי על מיאוס מדרך האקסטזה הרוחנית יתרי...

מבט על "בין המצרים": מצד אחד 'בין המצרים' הם ימים ותזכורת להיסטוריה היהודית הרוויה באירועים קשים ובמעשים שהכבידו מאוד על האומה היהודית במשך שנים רבות. תשעת הימים בחודש אב מזכירים במיוחד את חורבן בית ראשון ובית שני. מצד שני 'בין המצרים' מזכירים שהיהודים חיו בין החומות (מצרים), וחשבו שהחומות מגנים עליהם. כמו אז, כך במהלך כל ההיסטוריה, כאשר מחפשים כל יום חומות להתחבא ביניהם וכאשר נחרבים החומות, האמת מתגלה, ולא פלא שכך רצה ה' להפיל את החומות שמרחיקות את היהודים מהשליחות האמתית. אגב, ניתן למצוא הקשר במצוות 'בית המילה' כאשר מסירים את העור-לה זה כמו לחשוף לאור את 'המילה'; העברית אשר תכליתה להאיר לאנושות את קיומו של הבורא ואת רצונו. מאז ועד היום, 'בין המצרים' מעלה שאלה, האם נכון לחיות בתוך הבעה 'הרוחנית-משיחית השוכה' כפי שקורה גם היום בקרב חלק גדול בחברה 'החרדית'? בכל מקרה, אין חולק שאם זו הייתה הדרך הנכונה, ה' לא היה נותן לחרב את המייצרים-את החומות, שכן בכך השם אמר דברו- 'מהשם יצא הדבר'!! מתי כל יתר החרדים יפנימו את רצונו ויחדשו דרכם כתורת מים נקיים וטהורים (לא מים עומדים) למען קיום הבריאה לחיים טובים! חלק גדול מהתורניים כבר הפנימו את הצורך ומיישמים את רצונו! ובא לציון גואל. שבת שלום.

יהודי מאמין

- להלן הכללים לפרסום מכתבים במדור "קוראים כותבים":**
1. מכתבים ללא זיהוי לא יפורסמו. יש להוסיף מספר טלפון.
  2. לפי בקשה, ניתן לשמור שמות במערכת ללא זיהוי הכותב.
  3. מכתבים קצרים ולעניין-יקבלו עדיפות ראשונה.
  4. האחריות לתוכן המכתבים על הכותב בלבד!!
  5. אין העיתון אחראי לתוכן המכתבים.
  6. פרסום המכתבים, בחינם!

1. מבט נוסף על פרשת "מטות מסעי"

פרשת השבוע "מטות מסעי": שני פרשיות יחד שסוגרות את ספר 'במדבר'. העם לקראת סופם של ארבעים שנות נדודים ארוכות וקשות במדבר, והארץ המובטחת כבר נראית באופק.

שליח ציבור, אם מבטיחים, צריך לקיים: בפרשת "מטות", פרשה כל כך עמוסה ומורכבת, משה אומר לפרורם ראשי המטות; "זה הדבר אשר ציווה ה'", למה להגיד "זה הדבר"? האמנם לא היו דברים אחרים? הרי יש תרי"ג דברים שציווה ה'. ועוד כתוב; "יש כי ידור נדר לה' או הישב שבעה לאסור איסור על נפשו לא יחל על דבריו", כלומר לא יחלל דברו, שהרי דיבור זה דבר קדוש. וכן, "ככל היוצא מפיו יעשה!!" כלומר יש משקל רב למילה העברית היוצאת מהפה לאוזני העולם ומאחר ואין אפשרות להשיב את המילה, ניתן לומר כי יש למילה משקל והשפעה משמעותית בעולם החיים, שכן ידוע כי, "הכול נהיה בדברו", בדבר המילה העברית. במילים אחרות, לפני כניסה לארץ, משה אומר יש הרבה דברים שאלוקים ציווה, אבל יש דבר אחד שהוא מעל הכל "זה הדבר"- אם מבטיחים, צריך לקיים. הדיבור זה לא סתם בלבולי מוח. אתם, ראשי המטות (רבנים), שליחי ציבור ובכירי העיר והמדינה), תאבדו את מעמדכם אם לא תעמדו במילה- 'בית המילה'. אם בראש המטה יש אדם לא אמין (ראשי העיר, הדת והמדינה), המטה (המקום) יזרוק אותו. החיים במטה (עיר/מדינה) יתפרקו ללא אמון זה בזה.

אובדן אמון ציבורי: רבנים, נבחרים וצבור ובכירי השירות הציבורי מבטיחים המון דברים, על "זה הדבר" משה אומר שאסור לזלזל כי על אמון הכול יכול ליפול. גם אם ראשי המטות חושבים שהם צודקים, זה לא יעזור אם הציבור יאבד את אמונו ויחשוב שהם (שליחי ציבור) לא אמינים!! בחיי המעשה ולתועלת בריאת הבורא, "זה הדבר" לאמור, דיבור של כנות יושר ואמת, זה דבר חזק יותר מכל תפילה! **המלחמה על הזהות ומהות העם היהודי:** ההבדל בין המלחמה לבין מבצע צבאי; משה מדבר בפרשה בין היתר על מלחמה. למה 'מלחמה' ולא להסתפק בפעולה מבצעית, כלומר רק ב'מבצע' חלקי בדרך לארץ המובטחת? מה ההבדל בין מלחמה למבצע נקודתי? 'מלחמה' מלשון מחלה, כשהיא מאיימת על הקיום, צריך לגייס את כל היכולת והמשאבים כדי לנצח את המלחמה- המחלה הקטלנית שמאיימת על קיום 'הגוף'. להבדיל, כאשר אין איום מוחלט אז מספיק לעשות מבצע, מלשון ביצוע, לבצע, לחתוך ולנקות רק את הפצע, החלק המוגלתי שבגוף ולכן לא צריך לגייס את כל משאבי הגוף, את כל העם. בפרשה עולה כי כאשר האויב מאיים על כל הזהות והקיום היהודי, זה מחייב את הערבות ההדדית בין כל חלקי העם ומחייב את השוויון בנטל, כך אז וגם היום. הפרשה מלמדת שמשה מחייב את כל השבטים (התורניים, הרוחניים, הגשמיים והמשיחיים) להתגייס להצלת התרבות והמשך התהליך והיעוד של העם היהודי. משה מסביר לשבטים, שמנסים להתחמק, את הייעוד,

2. לינוי קייקוב מרמלה ועד איטליה

קוראים לי לינוי קייקוב, תושבת רמלה וברצוני לשתף את הקוראים ולספר כי הייתי חלק ממשלחת למילאנו בתור מאפרת, לאפר דוגמניות בחול בתצוגת אופנה ענקית עם המפיק שון בלאיש.

כידוע, מילאנו היא בירת חבל לומברדיה שבצפון איטליה נחשבת לבירת התעשייה האיטלקית וכמובן, בירת האופנה של איטליה ואולי של

18.96x23.65	2/2	5	עמוד	גל שבע	14/07/2023	86879921-0
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציורו - 80790						

המשך מדור "קוראים כותבים"

הרצל - הראשון בקריאה!

שלא יתנו לצבא ולרבנים להתערב בנושאים מדיניים הוא מציע כביכול "לכלוא" את החיילים במחנות הצבאיים ואת הרבנים בבתי הכנסת. אין כאן המקום להתעמת עם דעתו זו של הרצל אבל רואים כאן במירור שהוא בכלל לא זלזל ביהדות וברבנים, כשם שמדאי לא זלזל בצבא ובחיילים. בשבת שלפני כינוס הקונגרס הציוני הראשון בבאזל הרצל עלה לתורה וכך הוא מתאר זאת בכתבו "מתוך כבוד לדת הלכתי בשבת שלפני הקונגרס אל בית הכנסת. ראש הקהילה קרא לי לעלות לתורה וכשעליתי לבימה הייתי נרגש יותר מאשר בכל ימי הקונגרס". הוא מוסיף: "המילים המעטות של הברכה העברית חנקו את גרוני מהתרגשות, יותר מאשר נאום הפתיחה ונאום הנעילה וכל ניהול הדיונים בקונגרס". עוד חשוב לדעת שרבנו הרב צבי יהודה קוק זצ"ל בספרו "לתיבות ישראל" מכנה את הרצל "מעוררנו הגדול" ותחת הכותרת "להצדיק צדיקים" הוא כותב עליו בספרו כך: "בכתביו של בנימין זאב הרצל ז"ל אין דברי אפיקורסות. בכתבי יומנו כתוב אין אומתנו אומה אלא באמונתה. מי שכותב חושב ומדבר ככה הוא איש אמונה ולא אפיקורס...". תמונתו של הרצל היתה תלויה בחדרו של הרב צבי יהודה זצ"ל ובענין זה סיפר הרב אברהם רמר (מובא בספר גדול שימושה): "פעם נעלמה התמונה של הרצל מביתו וחדש שאחד התלמידים רוצה 'לחנכו' כשהבעתי את דעתי שאולי התמונה נפלה מאחרי המכתבה, הרשה לי לחפש, וכשמצאתי את התמונה, שמח שמחה מרובה ומצא צורך לנחמני, על מה שנראה לו כעגמת נפש, בסיפורים מפליאים על הרצל ומקומו. היה חוזר על הידיעה מפיו של ר' אהרן מרכוס ז"ל, שאמר שהרצל הוא מצאצאי מהר"י טייטצק והוא ממשפחה ספרדית".

מלבד כל אלו, כדאי לקרוא את הספר "לב האומה" שכתב החוקר משה נחמני, בספר זה מקובצים עשרות הספדים של רבנים על הרצל ותיאורים של מפגש שלו איתם, גם מהספר זה רואים בצורה ברורה שלרבנים רבים היתה הערכה עמוקה ויחס אוהד ומכבד להרצל ולמאמציו לסייע לעם ישראל. לסיכום אל תאמין לשקרים והוצאת שם רע שמוציאים על מעוררו הגדול בנימין זאב הרצל ז"ל.

להזמנת הרב לעריכת חופה וקידושין 0527705115 מיכאל יומטוביאן, רב בית כנסת עמישב רמלה

אירופה כולה. אי אפשר להימלט מהמותגים ואופנת העילית ששוטפת את העיר - גם בחנויות וגם בלבושם של האנשים, שהופכים אותה לאחת הערים האלגנטיות שתפגשו. נהנינו מאירוע שהיה מרשים ומקצועי.

לינוי קייקוב

3. העושים ממונים את ההפגנות

גם המנחה שחקן טלוויזיה ושדרן הרדיו ישראלי שי גולדשטיין אמר כי, המחאה ההפגנות, גם אם תצליח, לא תשנה את חייכם בכלום, מחר בבוקר אתם תמשיכו להיות עובדים במשרה וחצי בשביל מינימום של קיום, כמעט בכבוד.

אם הייתם מוחים ככה נגד יוקר המחייה ומי שעושה אתכם, זה האמת היה יכול לשנות את חייכם. אבל אתם לא תמחו נגד זה, כי מי שעושה אתכם זה גם מי שמממן את המחאה וההפגנות.

ולגבי הסערה של התפילין, אתם לא רוצים אותם עם שולחן של תפילין ברחוב שלכם, אתם צועקים עליהם ומגרשים אותם, אבל כשהם מגיעים - כזק"א או איחוד הצלה - ראשונים לטפל בכם אחרי פיגוע, אתם לא מגרשים אותם הא?

ואחר כך כשאתם צריכים חס וחלילה קביים אתם הולכים ליד שרה, לא? אז מה יש לכם? תגידו, לא נמאס לכם מדו פרצופיות?

תושב שאיכפת לו

4. שאלות לרב מיכאל יומטוביאן מרמלה

שאלה: כיצד להתייחס לדמותו של הרצל חוזה המדינה? אני שומע דרשות של רבנים שמזלזלים בו ובאישיותו, ואומרים שרצה לכלוא את הרבנים במאסר וטענות נוספות.

תשובה: הרצל חי חיים קצרים ונפטר בגיל 44. את שנות חייו האחרונות הקדיש למאמצים וניסיונות לפתור את הבעיה של עם ישראל שהיו זרוקים בגלות ללא מדינה. נכון שבחייו הוא היה רחוק מקיום תורה ומצוות אך לא ויתר על זהותו כיהודי ופעל רבות למען עם ישראל.

בשנת 1896 (8 שנים לפני מותו) פירסם הרצל את הספר "מדינת היהודים" בספר זה הציג את תוכניתו למדינה לעם היהודי.

להלן אביא כמה ציטוטים מהספר, (הפניות לעמודים מהספר המחודש בהוצאת "ידיעות ספרים") ומהם נלמד מה יחסו ליהדות ולמצוותיה.

א: כשהרצל מדבר על בניני המגורים בשכונות שיוקמו הוא כותב בין השאר: "בית הכנסת יהיה נשקף על כל סביבותיו, הן רק אמונתו העתיקה היא שעמדה לנו לעשותנו גוי אחד" (עמוד 59).

ב: במקום אחר הוא מדבר על הקשר בין כל קהילה לרב שלה וכותב: "לכל חברה רב החולץ עם עדתו... כמספר הרבנים יהיה מספר החבורות" ובהמשך שם הוא מסביר על תרומת הרבנים לקהילה וכותב: "רק באמונת אבותינו נכיר את אחדותנו ההיסטורית" (עמוד 76).

ג: ציטוט נוסף - "בבתי הכנסיות יתפללו להצלחת המפעל" (עמוד 99).

מציטוטים אלו אנו למדים על יחס חם ואוהד לתורה ומצוותיה. ובאשר לטענה שרצה לכלוא את הרבנים בבתי הכנסת, זו עוד עליה שקרית כפי שנבהיר להלן -

הרצל שולל את העובדה שלמדינה יהיה שלטון דתי. בענין זה הוא כותב (עמוד 91): "האם יהיה לנו באחרונה גם שלטון דתי? לא! האמונה היא הקשר המאחדנו... כל נדנדו מחשבה של כוהניו ליסד שלטון דתי נפר באשיתו. אנו נדע לכלוא אותם בתחום בתי הכנסיות כשם שנחזיק את חיל צבאנו בבתי הקסרקטין (הכוונה למחנה צבאי). לצבא ולכהונה ניתן כבוד גדול כיאות לתפקידם הנכבד, אבל לא להם לחוות דעה בענייני המדינה...". כלומר הרצל שולל שלטון דתי וכדי לומר